

Hernieuwde aandacht voor Wegh der Weegen

Regio Utrecht

Wegh der Weegen. Foto: GRAVELPRO

DOOR **RICHARD LUTHART** 11 JULI 2021 11:00

Zeist – Vrijdagochtend onthulde wethouder Marcel Fluitman (o.a. cultureel erfgoed) een straatnaambord op de hoek Rembrandtlaan/Amersfoortseweg in Huis ter Heide. Deze onthulling is onderdeel van een project van de Stichting Wegh der Weegen, om meer bekendheid te geven aan de bijzondere cultuurhistorische waarde van de weg tussen Amersfoort en Utrecht. De kaarsrechte weg uit de 17e eeuw, ook wel bekend als de Wegh der Weegen, gold als één van de grootste publieke werken uit die tijd.

Samenwerking

Na oprichting van de **Stichting Wegh der Weegen** in 2013, werd naast een aantal publieke acties samen met provincie en gemeenten in 2018 daarom een 'Streefbeeld' samengesteld: een totaalvisie voor ontwikkelingen aan en langs de Wegh. De gemeenten Amersfoort, Soest en Zeist plaatsen in dat kader 20 nieuwe straatnaamborden met de ondertitel 'Wegh der Weegen'. Eerder werden al sortietegels, welkomstborden en nieuwe bushokjes geplaatst. Wethouder Marcel Fluitman: "Het is heel belangrijk dat we ons erfgoed levend houden én beleven. Dit doen we bijvoorbeeld door het beter zichtbaar te maken voor het publiek. Deze straatnaamborden zijn daar een mooi voorbeeld van."

Wegh op den Bergh naer Utrecht

In 1647 werd besloten om de aanleg van een nieuwe 'wegh op den Bergh naer Utrecht' te onderzoeken. Jacob van Campen, ontwerper van het Paleis op de Dam, ontwierp deze vervolgens. In 1652 startte de aanleg vanaf de Galgenberg bij Amersfoort tot aan landgoed Vollenhoven in De Bilt. Om de weg te bekostigen werden langs beide zijden van de weg 24 vakken uitgegeven om er buitenplaatsen te stichten, van elkaar gescheiden door 'sorties' (Frans voor uitgangen). Zo werden op Zeister grondgebied de buitenplaatsen Zandbergen en Beukbergen aangelegd en kwam er een

herberg: het Huis ter Heide. Veel sorties in Zeist bestaan nog steeds als straat, zoals de Panweg, Hobbemalaan en de Dolderseweg.

Rampspoed

Bovenstaande inrichting van het landschap kwam echter nooit goed van de grond. De Engelse Oorlogen, het Rampjaar 1672 en de daaropvolgende bezetting van Utrecht hadden een desastreus effect op de ontwikkeling. De bouw van buitenhuizen stagneerde en de weg en vakken raakten in verval. Pas in de negentiende eeuw ontstond er geleidelijk meer bebouwing. Zo kwamen er kazernes, kloosters en zelfs een vliegbasis.